

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὁν ἔκτον διατρέχομεν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κ' ὀκτακόσια κ' ἐνενηντα σὺν ἐννιά,
νέοι πόλεμοι λυσσώδεις μὲς ἴστον ψεύτα τὸν ντυμένο.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — ὁ κ τ ῶ φ ρ ἄ γ κ α εἶ ν α ἰ μ ὄ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ἁμῶς μέρη — δ ἔ κ α φ ρ ἄ γ κ α κ α ἰ σ τ ῶ χ ἔ ρ ἰ.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμῆου» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, κ' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Ἐνδεκάτη Δεκεμβρίου
κ' ἐκλογὴ τοῦ Προεδρείου.

Πούντος ἑξακόσια σὺν ὀγδοητάσῃ
καὶ περισσευμάτων ποταμὸς θὰ τρέξῃ.

Γεραίοι κ' ὁ Ρωμῆος πετῶν τῶν Ἡγεμόνων τῶν Κρητῶν.

Σὺν καὶ σήμερα πατοῦσε τὸ παιδί τοῦ Βασιληᾶ
τὸ προσκυνητὸ σου χῶμα,
μὰ δὲν ἄπλωνε κλωνάρια φουντωτὴ πορτοκαλιὰ
κ' αἶματ' ἄχνιζαν ἀκόμα.

Τώρα Πρίγκηψ τιμημένος ἐδειπλῶναι ἴστον ἀέρα
πολυζήλευτη παντιέρα,
πῶρ ἀνδρίζεται, προκεβί, καὶ τὴν νεζότη τῆ χρυσῆ
τὴν σκορπᾶ παρηγορήτρα σ' τῆς ἀνδρείας τὸ νησί.

Τώρα Πρίγκηψ τιμημένος κάθε δάκρυ τῶν στεγνῶναι,
καὶ βαστώντας τῆς εἰρήνης τὰ πολύκαρπα κλωνάρια
γελαστὰ κ' ἀγαπημένα χαιρετὰ καὶ στεφανῶναι
τὰ βουνὰ τῶν πολεμάρχων, τῶν βουνῶν τὰ παλληκάρια.

Νέα τοῦ Κρόνη νίκη γιὰ τὸ Προεδρῆλιον.

Ἐξημέριον Σάββατο,
Προεδρεῖον ἐκλογῆ,
κ' ἦλθαν στρουγγίαι ἄνω κάτω
καὶ βαρβάτοι στρατηγοί.

Μὰ κ' ὁ Μπουλλερ Θεοδωρῆ
ἦλθε πρώτος ἐνωρίς,
κ' ἄρχισαν μαζί καὶ γόρρα πῶρ νὰ βάλουν ὄμαδῶν
κ' ἔρρευε αἶμα πρὸ ποδῶν.

Ἄλλ' ὁ Μπουρὸς Θεοτόκης δίχως τίποτα νὰ πῆ
ἔστησε κρυφὴν παγίδα,
κ' ὑπεχώρησαν ἀτάκτως ὁ σὺρ Μπουλλερ κ' οἱ λοιποὶ
ἴστον κουκίων τὴν καταγίδα.

Χαῖρε, πότνια πατρίς,
ἦπρε ὄρομο τὸ ρημάδι...
ἑκατὸν τριάντα τρεῖς
καὶ χωρὶς τὸν Φωτιάδη.

Ἄχι ἂν ἤρχατο καὶ τοῦτος θάταν ἕνας πρὸ πολλοῦ
ἴστοῦ Σαββάτου τῆ Βουλῆ.

Ἄλλ' ἢς εἶναι, δὲν πειράζει, δὲν θὰ βάλουμε σκελί,
ἕνας ψῆφος τί προσθέτεις;
Πάλι καὶ χωρὶς αὐτὸν τοὺς ἐπιγῆ ριπιτίδι...
ἑκατὸν τριάντα τρεῖς καὶ χωρὶς τὸν Φιλίππιδι.

Ἄν ἐπρόφθανε κ' ἐκεῖνος νὰ μᾶς δόσῃ τὸ παρὸν
ποῖος θρίαμβος τοῦ Κρόνη καὶ τῶν Μπουρῶν τῶν στυβαρῶν.
Σέντε μέντε κουνεσίοντε καὶ τῶν ἄλλων μισίοντε,
θὰ κερδίσαμε τὴν νίκη μ' ἑκατὸν τριάντα πέντε.
Ὅμως καὶ χωρὶς αὐτὸν πᾶν καὶ πᾶν κατὰ διαβόλου...
ἑκατὸν τριάντα τρεῖς καὶ χωρὶς Πικπαπιστοῦλου.

